

Међународни кривични суд за бившу Југославију

Предмет бр. ИТ-03-67

Поднесак број: 459

Претресном већу III

Судије: Судија Jean-Claude Antonetti, председавајући
Судија Frederic Harhof
Судија Flavia Lattanzi

Секретар: John Hocking
Датум: 24. август 2010. године

Тужилац
Против
Проф. др Војислава Шешеља

**ОБАВЕШТЕЊЕ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА
ПРЕТРЕСНОМ ВЕЋУ III
О НЕЗАКОНИТОМ ПОСТУПАЊУ
ТУЖИЛАШТВА
МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ СУДА ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ**

Тужилштво:
Mathias Marcuzen, Ulrich Mussemeyer, Lisa Biersay, Divya Prasad

Оптужени:
Проф. др Војислав Шешељ

Стручни тим који помаже одбрану

Зоран Красић
Гордана Поп-Лазич
Драган Тодоровић
Вјерица Радета
Љиљана Михајловић
Марина Рагуш
Филип Стојановић
Момир Марковић
Немања Шаровић
Борис Алексић
Александар Мартиновић

Наташа Јовановић
Мирко Благојевић
Петар Јојић
Весна Зобеница
Елена Божић-Талијан
Весна Марић
Јадранко Вуковић
Огњен Михајловић
Марина Томан
Дејан Мирковић
Мирољуб Игњатовић

Међународни кривични суд за бившу Југославију

Тужилац
Против
Проф. др Војислава Шешеља

Предмет бр. ИТ- 03- 67

**ОБАВЕШТЕЊЕ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА
ПРЕТРЕСНОМ ВЕЋУ III
О НЕЗАКОНИТОМ ПОСТУПАЊУ
ТУЖИЛАШТВА
МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ СУДА ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ**

I. Увод

Проф. др Војислав Шешељ за сваки случај, овим обавештењем унапред, тражи и одобрење за прекорачење броја речи и броја речи по свакој страници у односу на ограничење које је прописано Упутством о дужини поднесака и захтева верзија 2. од 16. септембра 2005. године.

Оправдан разлог за прекорачење дужине и овог обавештења је у чињеници што проф. др Војислав Шешељ обавештава Претресно веће III о важном питању које у значајној мери утиче на правично вођење и исход поступка.

II. Разлози за достављање обавештења

Стручни тим који помаже припрему одбране проф. др Војислава Шешеља посетио је средином августа 2010. године господин Миодраг Луковац из Новог Сада и доставио своје две изјаве које су оверене у Основном суду у Новом Саду.

У једној свој изјави господин Луковац је признао да је лажно сведочио као сведок оптужбе против Слободана Милошевића и детаљно описао на који начин је уцењиван и каквим је претњама и притисцима био изложен од стране Тужилаштва Хашког трибунала.

Од првог контакта са истражитељима Хашког трибунала, који је остварио преко Наташе Кандић, до припрема за сведочење против Слободана Милошевића и у току самог сведочења господин Луковац и његова породица прошли су праву тортуру.

Господин Луковац је био приморан да у својој изјави, а и касније током сведочења у процесу против Слободана Милошевића потврђује наводе који му нису били познати или наводе за које је знао да су апсолутна лаж.

У другој својој изјави господин Луковац детаљно описује какве је све лажне оптужбе изнео против проф. др Војислава Шешеља под уценама, претњама и разним застрашивањима од стране Хашког трибунала.

Господин Луковац је више пута у току разговора са истражитељима Хашког трибунала инсистирао да се у његовој изјави наводе само истина и чињенице које су њему познате. Међутим, истражитељи су са њим само формално разговарали, а

одговори на питања на које је он наводно требало да одговори већ су били формулисани. Од њега се само тражило да потпише оно што ће истражитељи Хашког трибунала да напишу. Често је био присиљен да лажно описује и општепознате чињенице и да потврђује ноторне лажи.

Истражитељи Хашког трибунала нису презали ни од чега да би дошли до своје наручене истине.

Да би натерали господина Луковца да потврђује све што се од њега тражи истражитељи Хашког трибунала су му непрестано претили подизањем оптужнице против њега. С обзиром да је Тужилаштво Хашког трибунала могло подизати нове оптужнице све до 1. јануара 2005. године, а господин Луковац је био подвргаван његовој тортури у току 2002. и 2003. године, страх који је имао од оптужнице био је основан. Иако је знао да није починио никакво кривично дело за које би могао да одговара, није био у стању да се одупре притисцима истражитеља Хашког трибунала јер је кроз своје наводно сведочење видео како се у Тужилаштву Хашког трибунала намештају оптужнице и како је лако да се претњама, уценама и притисцима обезбеђују сведоци за потребе Тужилаштва.

Основна теза истражитеља Хашког трибунала коју су желели да потврде лажним сведочењем Миодрага Луковца била је да проф. др Војислава Шешеља повежу у удружени злочиначки подухват. Зато су га приморавали да потврђује непостојеће везе проф. др Војислава Шешеља са неким људима за које је господин Луковац, као и сваки грађанин у Србији, знао да су немогуће. Иако је схватио шта је намера Тужилаштва Хашког трибунала господин Луковац је под сталним претњама и уценама пристао да њихове лажи потврђује, а од самог почетка је знао да су то што је потврђивао апсолутне лажи и измишљотине.

У својој овереној изјави коју је доставио Стручном тиму који помаже одбрану проф. др Војислава Шешеља Миодраг Луковац је детаљно описао шта је све лажно потврђивао Тужилаштву Хашког трибунала. У изјави је навео и шта је права истина и о којим догађајима које је потврђивао као тачне у ствари није знао ништа.

Невероватно је, и зато су изјава и сведочење господина Луковца најбољи пример, како је Тужилаштво Хашког трибунала покушавало да докаже своју очигледно монтирану оптужницу против проф. др Војислава Шешеља.

Поред сталних претњи оптужницом пред Хашким трибуналом за непостојећа кривична дела господину Луковцу су претили и смрћу (појешће га мрак) ако не прихвати да као своју потпише лажну изјаву истражитеља Хашког трибунала. Чак су њега и његову бившу жену киднаповали.

Осим што је под разним притисцима потписао лажну изјаву, господин Луковац је, нешто више од годину дана касније када је први пут видео шта је у ствари потписао, приметио да је у тој наводно његовој изјави било написано много тога што никада није рекао и о чему га нико никада није ни питао.

У току разговора са истражитељима Хашког трибунала који су претходили потписивању изјаве речено му је и шта ће све морати да потврди када буде сведочио као сведок оптужбе против проф. др Војислава Шешеља иако он никада није пристао да буде сведок Тужилаштва у процесу против проф. др Војислава Шешеља. Тада му је обећано и да ће ако буде сведочио по вољи Тужилаштва моћи да бира земљу у којој жели да живи, наравно уз финансијско обезбеђење за њега и његову породицу.

Господин Луковац је пре почетка сведочења против Слободана Милошевића био киднапован и одведен у Холандију, а касније у Норвешку одакле је побегао у лето 2005. године када је позван из Хашког трибунала ради припрема за сведочење против проф. др Војислава Шешеља.

Иако је мислио да се бекством из Норвешке извукао из канџи Тужилаштва Хашког трибунала, они га ни касније у Србији нису остављали на миру. Нису могли да прихвате чињеницу да им је труд био узалудан и да су изгубили још једног лажног сведока. Господин Луковац је имао великих проблема и притисака од стране Тужилаштва, без обзира што им је ко зна колико пута тврдио да не жели да сведочи против проф. др Војислава Шешеља и да то никада није ни желео.

Тортуру, притиске и застрашивања Миодраг Луковац није доживљавао само од бахатих истражитеља Хашког трибунала, већ и од самих тужилаца, а и поједине судије Хашког трибунала отворено су показивали да су на страни Тужилаштва.

Као главне актере који су га уцењивали, претили му и вршили разне друге притиске господин Миодраг Луковац наводи Паоло Пасторе Стокија, Реинолда Туненса, тужиоце Данијела Саксона, Џефрија Најса и Хилдегард Уерц Рецлаф и судију Ричарда Меја.

Ова дружина није презала ни од чега само да би дошли до свог циља, није их било брига ни што угрожавају породицу Миодрага Луковца, ни што доводе у опасност његов живот. Иако су знали да је он болестан човек непрестано су му досађивали и оглушивали се на његово упорно одбијање да се пред Хашким трибуналом појави као сведок оптужбе против проф. др Војислава Шешеља. Они су најбољи представници Макијавелијеве теорије да циљ оправдава средство. А њихов циљ је што више лажних сведока против проф. др Војислава Шешеља пошто је праве немогуће наћи у овом монтираном политичком процесу, што је и господин Луковац схватио већ при првом сусрету са истражитељима Хашког трибунала.

Господин Миодраг Луковац је, иако озбиљно болестан, био у могућности да све ово опише и да сарађује са Стручним тимом који помаже одбрану проф. др Војислава Шешеља, а био је спреман и да путем видео линка јавно сведочи као сведок судског већа у процесу проф. др Војислава Шешеља пред Хашким трибуналом.

Господин Луковац је био спреман да у току сведочења као сведок судског већа јавно изнесе све детаље о томе како је уцењиван и на које је све начине присиљаван и инструксан од стране истражитеља Хашког трибунала да лажно сведочи против проф. др Војислава Шешеља. Желео је, пре свега, да јавност у Србији која предано прати ово суђење чује праву истину о томе на шта су све спремни представници Тужилаштва Хашког трибунала у борби против проф. др Војислава Шешеља који их је до ногу потукао.

Господину Луковцу је жао што није имао прилику да пред судским већем демантује све лажи које му је Тужилаштво наметнуло и да изнесе праву истину и о односу Тужилаштва Хашког трибунала према њему и о свим детаљима изјаве коју је морао да потпише иако је све време знао да потписује лажи јер су га убедили да једино на тај начин може помоћи самом себи, односно да га лажно сведочење може спасити од оптужнице Тужилаштва Хашког трибунала.

Проф. др Војислав Шешељ обавештава Претресно веће III и о чињеници да је у складу са правилом 77 Правилника о поступку и доказима председнику Хашког трибунала поднео захтев за непоштовање Међународног суда против Тужилаштва хашког трибунала због тога што је господина Миодрага Луковца присилило да лажно сведочи у процесу против Слободана Милошевића.

Проф. др Војислав Шешељ уз ово обавештење прилаже изјаву Миодрага Луковца која је оверена 20. августа 2010. године у Основном суду у Новом Саду.

III. Тражено правно средство

Проф. др Војислав Шешел овим захтевом скреће пажњу Претресном већу на недозвољено и незаконито поступање Тужилаштва Хашког трибунала и тражи да Претресно веће озбиљно размотри наводе из овог обавештења и да у оквиру своје надлежности предузме одговарајуће мере.

Број речи: 1501
Проф. др Војислав Шешел

(Урадила члан Стручног тима Вјерица Радета.)